

Μάης 2010

Ο ΚΛΑΔΟΣ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Η αρνητική συγκυρία, που βιώνουμε ως εργαζόμενοι και γενικότερα ως λαός δεν έχει προηγούμενο στη μεταπολεμική περίοδο. Στο όνομα της κρίσης, για την οποία οι εργαζόμενοι δεν έχουν καμιά ευθύνη, καταργούνται ιστορικές κατακτήσεις μας.

Τα μέτρα που παίρνει η κυβέρνηση, με τη δραματική περικοπή μισθών και συντάξεων, τις διαδοχικές αυξήσεις των έμμεσων φόρων, την κατάργηση εργασιακών μας δικαιωμάτων καθώς και τις δυσμενείς αλλαγές στο ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό καθεστώς, **ΜΑΣ ΒΡΙΣΚΟΥΝ ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΑ ΑΝΤΙΘΕΤΟΥΣ ΓΙ' ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥΣ.**

Η ακολουθούμενη πολιτική της σκληρής και μονόπλευρης λιτότητας όχι μόνο δεν πρόκειται να συμβάλλει στην έξοδο από την κρίση, αλλά, αντίθετα θα οδηγήσει στην ύφεση και στη λήψη νέων σκληρότερων μέτρων.

Πέρα, όμως, από τα μέτρα για την οικονομία και το ασφαλιστικό οι εκπαιδευτικοί βιώνουν καθημερινά εδώ και έξι μήνες την ηθική απαξίωση του ρόλου και της αποστολής τους από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Μια πολιτική ηγεσία που τους έχει βάλει στο στόχαστρο ότι δήθεν είναι αυτοί υπεύθυνοι για την κακοδαιμονία του εκπαιδευτικού συστήματος. Μια πολιτική ηγεσία που ψήφισε ένα Πολυνομοσχέδιο για την Παιδεία που έχει απέναντί του το σύνολο των εκπαιδευτικών της χώρας μας. Ένα πολυνομοσχέδιο που αλλάζει το σύστημα πρόσληψης για τέταρτη φορά σε 12 χρόνια, που «τιμωρεί» τον εκπαιδευτικό με την τριετή υποχρεωτική παραμονή του στον τόπο του πρώτου διορισμού, που επαναφέρει τη διετία στη μετάθεση, που εισάγει το θεσμό του δόκιμου εκπαιδευτικού και του μέντορα, κλπ.

Τα μέτρα αυτά είναι πέρα για πέρα άδικα αφού για μια ακόμη φορά καλούνται να πληρώσουν την κρίση οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι και όχι οι ΕΧΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΧΟΝΤΕΣ, όπως προεκλογικά έλεγε η κυβέρνηση.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Η παράταξη της **Π.Α.Σ.Κ.** είναι η μόνη δύναμη που και σε αυτή τη συγκυρία, προσπαθεί με υπευθυνότητα και σοβαρότητα να αντιμετωπίσει την κατάσταση, θέτοντας τους στόχους και την προοπτική της επόμενης περιόδου. Είναι η μόνη παράταξη που κατέθεσε ολοκληρωμένο σχέδιο, το οποίο στηρίζεται στις πάγιες θέσεις μας, για συμπόρευση με τις εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες, το Δημοσιοϋπαλληλικό και εργατικό κίνημα στη διεκδίκηση και τον αγώνα.

Η Π.Α.Σ.Κ., με γραπτή ανακοίνωσή της, ήταν η πρώτη που αντέδρασε στις δηλώσεις

Η Δ.Α.Κ.Ε., νομίζοντας πως μπορεί να αποτινάξει τον ρόλο, που επί 6 χρόνια με ιδιαίτερο ζήλο υπηρέτησε, αυτόν δηλαδή του εκπροσώπου μιας Κυβέρνησης που οδήγησε τη χώρα στα πρόθυρα της χρεοκοπίας, δε διστάζει να αλλάξει τις θέσεις της με ταχύτητα που ζαλίζει και τα ίδια τα μέλη της

Είναι πράγματι θλιβερό οι εκπρόσωποι μιας μεγάλης παράταξης, σε μια τόσο δύσκολη συγκυρία, να έχουν στο μυαλό τους μόνο μικροπαραταξιακούς σχεδιασμούς, χωρίς στρατηγική και προοπτική (ψηφίζοντας 4ωρες διευκολυντικές στάσεις εργασίας) και να αδιαφορούν για τις συνέπειες που έχουν οι αποφάσεις τους στους συναδέλφους. Είναι φανερό ότι, παριστάνοντας τους αγωνιστές, προσπαθούν να ξεπεράσουν τις ενοχές τους για την επίσημη στάση της παράταξής τους κατά τη διάρκεια της μεγάλης απεργίας του κλάδου το 2006, τότε που περιέφεραν ανά την επικράτεια τις λογικές για «επικίνδυνη και αντικαταστατική απόφαση». ΤΩΡΑ, βέβαια, δε διστάζουν να προτείνουν στο Δ.Σ. της ΔΟΕ 5νθήμερες επαναλαμβανόμενες το Σεπτέμβρη!!! Αυτοί που το 2006 δεν ΨΗΦΙΣΑΝ ούτε μια 5νθήμερη στις 6 ΟΛΟΜΕΛΕΙΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ. Ποιος, αλήθεια τους ΠΙΣΤΕΥΕΙ;

Οι ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ: Η στάση τους θυμίζει τη λαϊκή παροιμία: **όπου φυσά ο άνεμος.** Τη φετινή χρονιά ταυτίζονται απόλυτα με τις «αγωνιστικές προτάσεις» της ΔΑΚΕ!!! Μαζί με τη ΔΑΚΕ ψήφισαν τις 4ωρες διευκολυντικές στάσεις στη ΔΟΕ, μαζί με τη ΔΑΚΕ τη δεύτερη 48ωρη που δεν έγινε, μαζί με τη ΔΑΚΕ ψήφισαν στην ΟΛΜΕ την πρόταση για απεργία στις πανελλαδικές εξετάσεις (που δεν πέρασε). Μάλιστα τη συμφωνία τους αυτή με τη ΔΑΚΕ τη δηλώνουν απροκάλυπτα και στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Είναι βέβαιο πως αυτό που τους ενδιαφέρει είναι η αύξηση της παραταξιακής τους επιρροής στον κλάδο και όχι η επίλυση των προβλημάτων των συναδέλφων. Γι' αυτό και δεν έχουν κανένα πρόβλημα να συμφωνούν με τη ΔΑΚΕ, την οποία ως χθες κατήγγειλαν για τη στάση της στους αγώνες του κλάδου.

που έκανε η Υπουργός παιδείας στις 12 του Νοέμβρη 2009 για την αλλαγή του συστήματος πρόσληψης των εκπαιδευτικών (κατάργηση του 60% Α.Σ.Ε.Π. – 40% Ενιαίος Πίνακας προϋπηρεσίας) δεσμευόμενη πως θα προτείνει κινητοποιήσεις στον κλάδο αν προχωρήσει η ρύθμιση.

Η ΠΑΣΚ σ' όλη τη συνδικαλιστική χρονιά που πέρασε ήταν πρωτοπόρα στους αγώνες που έκανε ο κλάδος και το δημοσιοϋπαλληλικό και εργατικό κίνημα για την ανατροπή των οικονομικών μέτρων της κυβέρνησης και τη μη ψήφιση του Πολυνομοσχεδίου για την Παιδεία.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Μπροστά σ' αυτή την πρωτόγνωρη κατάσταση που βρισκόμαστε πιστεύουμε απόλυτα πως δεν έχουμε άλλη λύση από το να αναπτύξουμε αγώνες μαζικούς, ΕΝΩΤΙΚΟΥΣ, με το σύνολο των εργαζομένων στον Ιδιωτικό και Δημόσιο τομέα.

Η παράταξη της ΕΣΑΚ (ΠΑΜΕ) έχει τεράστια ιστορική ευθύνη που, σ' αυτή τη συγκυρία, αντί να συμβάλλει στην ΕΝΟΤΗΤΑ και στη ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ των εργαζομένων, επιμένει στις διαχωριστικές λογικές και στις ξεχωριστές απεργιακές συγκεντρώσεις. Τη φετινή χρονιά μάλιστα το ΠΑΜΕ (παράταξη του ΚΚΕ) κηρύσσει και ξεχωριστές απεργίες (χωρίς να έχει το δικαίωμα αφού δεν είναι σωματείο) δημιουργώντας έτσι σύγχυση στους ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ. Τι θα γίνει αλήθεια αν όλες οι παρατάξεις ακολουθήσουν τη λογική του ΠΑΜΕ και κηρύξουν τις δικές τους απεργίες; ΓΙΑ ΠΟΙΑ ΕΝΟΤΗΤΑ ΘΑ ΜΙΛΑΜΕ. ΓΙΑ ΠΟΙΑ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΓΙΑ ΠΟΙΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ.

Δεν υπάρχουν αυτή τη στιγμή περιθώρια για κλαδικούς αγώνες. Η Γενική απεργία (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ) στις 5 του Μάη και οι πρωτοφανείς σε όγκο συγκεντρώσεις έδειξαν το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε, αν θέλουμε ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ.

Απαιτούμε:

- Την ανατροπή των οικονομικών μέτρων που ψήφισε η κυβέρνηση
- Να μην ψηφιστεί και να ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ το ΝΕΟ ΑΝΤΙΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ
- Να καταργηθεί το Πολυνομοσχέδιο του Υπ. Παιδείας
- Να μην ανατραπούν οι εργασιακές σχέσεις στο Δημόσιο και στον Ιδιωτικό τομέα

Δηλώνουμε υπεύθυνα και κατηγορηματικά ότι θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για την ενότητα των εργαζομένων παραμερίζοντας τις όποιες παραταξιακές λογικές. Για εμάς προέχει η ενότητα των εργαζόμενων έξω και πέρα από μικροπαραταξιακά συμφέροντα και ανεξάρτητα από το ποιος κυβερνάει τον τόπο.

Όπως πράξαμε και στο παρελθόν και ιδιαίτερα στη μεγάλη απεργία του κλάδου (2006), έτσι και τώρα **θα μπούμε μπροστά στους αγώνες που έρχονται για την ανατροπή αυτής της πολιτικής, που είναι ΠΕΡΑ για ΠΕΡΑ ΑΔΙΚΗ και φορτώνει τα βάρη της κρίσης στους εργαζόμενους.**

Καλούμε όλους τους συναδέλφους, να βρεθούμε μαζί στην πρώτη γραμμή των κινητοποιήσεων που οργανώνονται από τις Ομοσπονδίες, για να δώσουμε και πάλι τη μάχη για την προάσπιση των δικαιωμάτων μας.

Αγωνιζόμαστε ενωτικά, αποφασιστικά για να μην πληρώσουν τα βάρη της κρίσης πάλι οι εργαζόμενοι.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ –
ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΥΜΕ ΤΙΣ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ ΜΑΣ
ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΔΙΚΑΙΗ ΑΝΑΔΙΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ
ΠΡΩΤΑ ΚΑΙ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΟΛΑ ΟΙ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Οργάνωση – Προοπτική – Αγώνας
είναι το τρίπτυχο της αγωνιστικής μας φιλοσοφίας.
Ενωμένοι θα νικήσουμε!

**ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ, ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΙ ΑΓΩΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΑ ΑΝΤΙΛΑΪΚΑ ΜΕΤΡΑ**